

VIII.

Съмнало, а никого нѣма по улиците — чегато селото е съвсѣмъ запустѣло, чегато сичките жители сѫ измрѣле. Ако нѣкой и да излѣзе на пѣтъть, и да са срѣшне съ нѣкого, то си пошѣпнатъ нѣщо си, и сѣки са вѣрща по-скоро дома си. Сички мислатъ, че скоро ще да дойде кадиятъ — а може и самиятъ паша — изъ градътъ; а това са не харесва ни на една душа, защо подобно дохождане е лошаво нѣщо.

— Щѣ ли да дойде и пашата? питаха нашите коприщене попъ Павла, който бѣше видѣлъ презъ своиятъ животъ сѣкачки нѣща.

— Азъ мисла, че ще да дойде, казваше попъ Павле, и клатеше главата си.

— А що щеме ние да правиме? питаха селѣнете.

— Казвайте: не сме видѣле, не знаеме,